

ἐκ Ρωμυλίας, πωληθέντα ἀπὸ 9 1)2 ἕως 10 1)2 χρυσᾷ γρόσια κάτω λίβρας τὰ τῆς ἄνω γραμμῆς, τὰ δὲ τῆς κάτω ἀπὸ 8 1)4 ἕως 9, 2500 ἐκ Βαλτικίου, δοθέντα πρὸς 10 1)2 καὶ 4000 ἐξ Ἀνατολῆς διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, πωληθέντα πρὸς 9 1)4—11 κάτω λίβρας. Ὁ ἀραβόσιτος κᾶπως ἐξητήθη συνειρή εὐνοϊκῶν ἐξ Εὐρώπης εἰδήσεων καὶ πωλήσεις ἐγένοντο 400000 ὀκάδων πράγματος Ἀνατολῆς δι' ἐξαγωγὴν πρὸς 19—19 1)4. Σκληροῦ σίτου ἐπωλήθησαν 300000 ὀκάδες, τιμῶνται δὲ ὁ τῆς Ἀνατολῆς 33—33 1)2 χρ. παράδες ὁ δὲ τῆς Ρωμυλίας 34 1)2—36. Κριθῆς ἐπωλήθησαν 100000 ὀκάδες πράγμα Ἀνατολῆς δι' ἐξαγωγὴν πρὸς 10 1)4—10 1)2 ἐνφ ἢ σκληρὰ τιμᾶται 10 1)2—10 3)4. Ἡ σίκαλις ἐν ἀπραξίᾳ διατελεῖ, ὀνομαστικῶς τιμωμένη 22—23 παρ. διὰ τὴν βρώμην ὑπάρχουσιν ἀγορασταὶ εἰς τοὺς 22—22 1)2, ἀλλ' οἱ κάτοχοι δὲν παραχωροῦν.

Τοῦ λιμένος τῆς Ὀδησσοῦ καταληφθέντος ὑπὸ πάγων ὡς καὶ τοῦ Δουνάβεως, φθασίματα αὐτόθεν δὲν ἔχομεν, ἀλλ' οὔτε ἐκ Βάρνης καὶ ἄλλων μερῶν, δι' ὃ καὶ κινήσεις τις ἀνεφάνη ἐν τῇ ἀγορᾷ μας χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ μεταβολὴ εἰς τὰς τιμὰς.

Εἰς τὰ σπόρια παντελῆς ἀκινήσια, αὐξήσασα τὴν παρακαταθήκην καὶ ἰδίως τῶν φασιδίων, ὧν αἱ τιμαὶ σημαντικῶς ἔπαθον.

Καὶ εἰς τοὺς σπόρους ἡ γαλήνη ἐξακολουθεῖ μ' ἀσημάντους πωλήσεις· 1000 σάκκοι σπασμίων ἐπωλήθησαν δι' Εὐρώπην πρὸς 82—84, δι' ἐπιτόπιον δὲ κατανάλωσιν τιμῶνται 90—92 χρυσοῦς παράδες ἢ ὀκά. Καναροσπόρων ἐπωλήθησαν 500 σάκκοι πρὸς 81—83, διατελοῦντος τοῦ εἶδους ἐν ἀζητησίᾳ ἕνεκα τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἐκπεσμῶν. Οἱ καναρόσποροι ὀνομαστικῶς περιφέρονται ἀπὸ 50 ἕως 51 δι' ἐξαγωγὴν καὶ 63—65 παράδες δι' ἐπιτόπιον κατανάλωσιν, οὐδεμιᾶς γινομένης πράξεως. Λινοσπόρων ἐπωλήθησαν 400 σάκκοι πρὸς 49—50 χρ. παρ. ἢ ὀκά. Ἡ κέγχρος τιμᾶται 23—23 1)2 παρ. ἄνευ πράξεων. Τὰ δ' ἀνασόνια λίαν ἡμελημένα περιφέρονται μεταξύ 3 καὶ 6 1/4 ἀναλόγως τῆς ποιότητος.

Τὰ ἀποικιακὰ διετέλεσαν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν τοῦ παρελθόντος ἐφημέρου, αἱ δὲ ζηχάρεις ἀνέλαβον κατὰ 4 εἰσέτι γρόσιον τιμωμένων τῶν πρώτων αὐστριακῶν 120—121 τὸ καντάριον, τῶν δὲ δευτέρων 116—117.

Εἰς τὰ βωσικὰ εἶδη ἐπικρατεῖ ἡ συνήθης, κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἀπραξία, αἱ δὲ τιμαὶ οὐδόλως μετεβλήθησαν.

Εἰς τὰ ἐλαιόλαδα δὲν ἔχομεν ν' ἀναφέρωμεν πράξεις ἕνεκα τῶν ἐορτῶν, καὶ εἰς τὰς τιμὰς οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή. Ἀδραμιτίου καὶ Κυδωνίων νέας ἐσοδείας τιμῶνται 4—4 1/4 τὸ χιλιόγραμμα μὲ μετζηδιέ, παλαιᾶς Κυδωνίων 4 3)4, παλαιὰ Μιτυλήνης 4 1)2 καὶ νέα Μουδανίων καὶ Κίου 4 1)4—4 1)2.

Τῶν μετᾶλλων ἡ ἀγορὰ διετέλεσεν ἥσυχος, ὑποπεσόντων καὶ τῶν σιδηρῶν εἰς ἀπραξίαν ἕνεκα τῶν ἐορτῶν, ἐκ τούτων ἀναμένονται ἐκ Βελγίου 250 τόννοι.

Ἡ ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων ἀπραξία ἐξακολουθεῖ, ἐνφ αἱ ἐξ Ἀγγλίας νεώτεραι εἰδήσεις φέρουσιν ὑψωσιν σημαντικὴν.

Ἀξιόλογος κινήσις ὑπῆρξεν εἰς τὰς ὁπώρας ἕνεκα

τῶν ἐορτῶν χωρὶς ν' ἀναλάβωσιν αἱ τιμαὶ ἕνεκεν ἀφθονίας.

Ἐκ τῶν εἰδῶν τῆς Ἀνατολῆς ἐπωλήθησαν 75 δέματα τιφτικία ἀπὸ 12 3)8 ἕως 12 1)4, 53 σάκκοι τζεχριά πρὸς 3 3)8, 14 κιβώτια ὀπίου ἀπὸ 102 ἕως 109, καὶ 14 κιβώτια τραγακάνθου ἀπὸ 24 ἕως 24 1)2.

Ναύλωσις μία ἐγένετο βρώμης 400 τόννων ἐξ Ἀμμοῦ διὰ Μεσόγειον πρὸς 18 φράγκα.

A. Z.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΣΤΙΑ, περιοδικὸν ἐβδομαδιαῖον.

Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης Γ. Δροσίνης. Ἐν Ἀθήναις, 27 δεκεμβρίου 1892. Περιεχόμενα—Κόραϊ τῆς Ἑλλάδος, μυθιστορία· Ἀθηναϊκὴ Ἠχώ· Ἀληθὴς φίλη, διήγημα· Ἀρχαιολογικά, αἱ παρὰ τὴν Πνύκα ἀνασκαφαί. Χρονικά·

Σὺν τῷ τεύχει τούτῳ παρέχονται καὶ τὸ ἐξώφυλλον μετὰ τοῦ πίνακος τῶν περιεχομένων τοῦ λήξαντος ἔτους. Ἡ Ἀθηναϊκὴ Ἠχώ ἀπαιροῦται ταῖς ἐπενεχθησομέναις μεταρρυθμίσεσι τῆς «τοῦς μετὰ τοῦ παρελθόντος δεσμούς της, ὅσους ἡμποδίζαν αὐτὴν νὰ προχωρήσῃ διαρρηξίατης ὅλους ἄνευ προλήψεως, ἄνευ δειλίας» Ἐστίας, ἀλλὰ δύναται ἡ νῦν διεύθυνσις νὰ διαρρηγνύῃ τοὺς δεσμοὺς αὐτῆς μετὰ τοῦ παρελθόντος, τοῦ ἀξιολόγου ἄλλως, δὲν δικαιούται ὅμως, νομίζομεν, διεκδικοῦσα τὸ μονοπώλιον τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς πνευματικῆς κινήσεως τοῦ ἔθνους, νὰ λησμονῇ οὐ μόνον τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενα περιοδικὰ συγγράμματα, ἐν οἷς καὶ τὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἐν Ἀθήναις—διότι ἐξ αὐτῶν ἐπισημαστικῶς, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἐν παρόδῳ μνημονεύει τοῦ Παρνασσοῦ «περιοδικὸν βαρυτέρου ὀπωσδήποτε», καθὰ λέγει αὕτη» — οἷα ἡ Ἀθηνᾶ, τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἑταιρείας, τὸ Δελτίον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρείας καὶ ἄλλα, ἐκτὸς ἐὰν ἡ πνευματικὴ κίνησις παντὸς ἔθνους ἐκδηλῶται διὰ μόνων τῶν δοκιμίων τῆς ἐλαφροῦς φιλολογίας, ἡ δὲ ἐπιστημονικὴ ἐργασία εἰς οὐδὲν λογίζηται. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐλαφρῶν φιλολογικῶν ἔργων παρ' ἡμῖν, ἴσως διελήσμεν ἄλλοτε, ἐν γὰρ τῷ παρόντι εὐχόμεθα τῇ φίλῃ συναδέλφῳ ἡρεμον τὴν σταδιοδρομίαν.

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ, περιοδικὸν σύγγραμμα τοῦ ἐν Ἀθήναις ὁμωνύμου Συλλόγου κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενον. Διευθυνταὶ Χαρίλαμπος Ἀννίνος, Χριστοφόρος Σαμαρτσίδης. Τόμος ΙΕ'. Φυλλάδιον 3, Νοέμβριος. Ἐν Ἀθήναις. — Περιεχόμενα—Περὶ τῆς σημασίας τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς γλώττης ὡς ὀργάνου καθολικῆς παιδείσεως. Λόγος ἐναρκτήριος· Παλαιογραφικὴ σταχυολογία ἐκ τῶν μαγικῶν βιβλίων· Τὰ μάρμαρα (ἡπειρωτικὰ ἀναμνήσεις)· Ἐσπερία Ἠχώ· Ἡ ἡλικία τῆς Ἑλένης· Ὁ Φατούλης· Ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή· Φυτολογικὰ ζητήματα. Πῶς ἀνεκαλύφθη ἡ Ἀρροδίτη τῆς Μήλου. Ὁ Ἀραψ πειρατής· Φιλολογ. Σύλλογος Παρνασσός.

Ὁ ἐπεύθυνος ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΓΩΑΝΝΙΔΗΣ

Κωνσταντινουπόλις—Πέραν

Τυπολιθογραφεῖον ΝΕΟΛΟΓΟΥ.